

или само срѣщу известна нейна частъ, съ какво се оборва присѫдата и за какво именно моли лицето, което подава въззивъ.

Чл. 526. Устнитѣ въззивни жалби се записватъ въ протоколъ, който трѣбва да съдържа условията, прѣдвидени въ горния членъ.

Чл. 527. Въззивните жалби и протеститѣ трѣбва да се подаватъ въ сѫдътъ, който е постановилъ присѫдата, не по-късно отъ *дѣнъ недѣленъ* срокъ слѣдъ обявяванието на присѫдата въ окончателна форма.

Чл. 528. Срокътъ почва отъ денътъ, въ който е обявена присѫдата въ окончателна форма и се свършва въ съответствующий денъ на втората седмица. Ако послѣдниятъ денъ на срока се падне въ неприсѫтственъ денъ, за край на сроятъ се счита първиятъ слѣдъ него присѫтственъ денъ.

Чл. 529. Срокътъ не се счита за пропустнатъ, ако, до неговото истичане, въззивътъ е прѣдаденъ на пощата.

Чл. 530. Когато срокътъ е пропустнатъ по уважителни причини, възстановяванието му зависи отъ сѫда, противъ присѫдата на който въззивната жалба е подадена по правилата на гражданското сѫдопроизводство (чл. 751—754).

Чл. 531. На подсѫдимите се съобщава незабавно за всѣкий подаденъ по тѣхно дѣло въззивъ или протестъ.

Чл. 532. Участвующи гѣ въ дѣлото лица могжтъ да разглеждатъ производството по редътъ, показанъ въ чл. 314.

Чл. 533. Прѣписи отъ въззивните жалби и отъ протеститѣ се даватъ на всичките участвующи въ дѣлото лица, по тѣхна молба: на подсѫдимите бесплатно, а на другите участвующи въ дѣлото лица срѣчу установената заплата.